

tage denne pasningsorlov, og der står ikke noget i forslaget om, hvordan kommunerne f.eks. aflønner de pårørende.

Derfor må vi se på, hvad der ligger i den sag, hvis forslaget kommer til nærmere behandling, og vi kan jo se af bemærkningerne, at der formodentlig vil blive meget få, der vil benytte orlovsordningen. Projekt Pasning i Odense omfatter 22 familier, så den udgift bør samfundet efter Dansk Folkepartis mening selvfølgelig have råd til at betale, for at familierne kan blive sammen, og hvis de vel at mærke gensidigt ønsker det. Det skal i hvert fald ikke være økonomien, der forhindrer det.

Ligeledes skal vi se på de meget stramme krav, altså om det skal opretholdes, at pasningsordningen kun skal være på 6 måneder. Vi mener, at der bør indlægges en vis fleksibilitet i den tidsmæssige afgrænsning, der ligger i forslaget.

Der kan være mange menneskelige hensyn, der skal tages vare på i denne sag, og derfor må der være mere elastik i periodeafgrænsningen.

Men som sagt mener Dansk Folkeparti, at beslutningsforslaget er en god indgangsvinkel til en konkret lovgivning på området, hvor de mange uklarheder, der er i forslaget, vil blive oplyst.

Anders Samuelsen (RV):

Det er jo interessante tider, vi bevæger os i, må man sige. Der er tilsyneladende konstante flertal rundt om regeringen. Den ene dag er det barselorlov, og i dag er det så orlov til pasning.

I Det Radikale Venstre ser vi sådan set meget positivt på det forslag, der ligger her. Vi er nu bekymrede for økonomien i forslaget. Man kan synes, at det lyder meget sort at have det synspunkt, men vi skal jo også have den samfundsmæssige husholdning til at hænge sammen.

Vi ved samtidig, at Venstre har et forholdsvis rigtigt skattestop. Indtil nu har det i hvert fald ikke været muligt at få dem til at indrømme, at der kunne være noget fleksibilitet i det, som holder dem oppe.

Vi mener egentlig ikke, at der er nogen mening i at nøjes med at vedtage, at man gerne vil have en gave, uden at man på en eller anden måde finder ud af, hvordan den gave skal finansieres.

Derfor mener vi faktisk, at det rette forum for det her må være, at man lægger sådan noget frem. Det er fint, at man diskuterer det åbent hen over sommeren og så prøver at indarbejde det i hvert sit finanslovsforslag. Så kan man mø-

des til finanslovforhandlingerne, hvor pengene også skal findes til alle de gode ønsker, som man har. Det må være det rette sted at beslutte sig for at sige, at så vil vi det her. For at komme med det ene forslag efter det andet, som næsten går i retning af, at vi også vil have større julegaver i år – det kan alle blive enige om – mener vi faktisk ikke er meningen.

Vi mener i Det Radikale Venstre, at vi på den måde ender med fuldstændig at holde befolkningen for nar. Det bliver et spørgsmål om overbud ud over alle grænser, og det vil Det Radikale Venstre ikke være med til. Så på den baggrund kan vi ikke støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Der er for mig ingen tvivl om, at når det ser ud til, at der kan laves flertal rundt om regeringen, som den radikale ordfører udtrykte det, hvor f.eks. Venstre og Enhedslisten indgår, så er det jo bl.a., fordi Venstres socialordfører og Venstres skatteordfører ikke altid taler med samme tunge.

For mig er der ikke noget overraskende i, at man i det sociale forum godt kan nå frem til nogle enigheder, for det er nogle alment menneskelige problemer, der bliver drøftet, og derfor er vi altså også positive over for intentionerne i det her forslag.

Vi synes, det vil være en rigtig god idé at udvide kapitel 20 i loven om social service, sådan at det ikke kun omfatter pasning af døende, men også af handicappede. Og også vi mener i øvrigt, at det er afgørende, at det er en retting.

Så vil jeg til fru Aase D. Madsen sige, at lønniveauet for så vidt er fastlagt, nemlig at godtgørelsen for tabt arbejdsindtægt skulle være plejevederlag svarende til højst 1½ gange dagpenge maksimum. Så det er sådan set et led i det.

Vi finder punktet om optjening af dagpengeret utrolig vigtigt. Det bør naturligvis også gælde ved orlov til pasning af døende eller ved lønkomensation for at passe stærkt handicappede børn i eget hjem. På den måde undgår vi – det er jo en meget vigtig ting, synes jeg – at udstøde og marginalisere familier, der i forvejen er stærkt belastede.

Så skal man overveje, om 6-månedersbegrænsningen er særlig hensigtsmæssig, men det er jo nogle af de ting, der kan arbejdes videre med i udvalget.

Vi ser frem til, at der kan ske et konstruktivt udvalgsarbejde om det her spørgsmål, og vi håber faktisk, at det vil være muligt at finde frem